

FÖRSTAFYND I LINDESBERGS KN

SANDLÖPARE VID STRÅSSA 24.9 1988

TOMAS CARLSSON

Lördagen den 24/9 hade jag ett ärende till Ramsberg. På hemväg därifrån tog jag vägen över Stråssa för att besöka "Slighögen" där, ett område jag hört talas om, men aldrig besökt. Efter lite letande fann jag platsen, parkerade bilen i nordänden och tog en promenad runt området.

Jag blev imponerad av dess karaktär och storlek, en "stjupp" med för dessa trakter stora dimensioner, med några fuktiga partier. Dessutom med fin utsikt över Storådalen. Det slog mig genast att området måste utgöra en oomständ- lig lockelse på för Bergslagen udda fågelarter, vilka annars sällan ses rasta här, tex vissa piplärkor, lärkor och vadare osv.

Denna-fm var dock inte den allra bästa för mänskliga besökare. En frisk till hård sydlig vind blåste, himlen var mulen och sikten mycket dålig, tidvis kom kraftiga regnskurar.

Sträcket var tunt, endast några piplärkor drog mot söder, och av rastande fåglar på "högen" sågs ett 20-tal sånglärkor, 10-talet ängsppi-lärkor och ca 10 gulsparvar.

När jag nådde sydänden kom plötsligt en liten vadare flygande, med ett "bytt"-läte. Fågeln var ljus och hade en ganska brokig översida med kraftiga ving-band och mörka partier. Först kunde jag inte riktigt placera arten, och stog förvirrad medan den försvarv i diset mot söder.

Men efter några minuter kom den plötsligt tillbaka och syntes då bättre.

En mycket ljus calidris med kraftiga vita vingband och mörka partier på vingens bakkant, vingknoge, handtäckare och mindre täckare.

Något senare upptäckte jag fågeln igen, springande på ett parti av fin slig/sand utan växtlighet, där den på typiskt sandlöparmaner sprang och sökte föda. Jag kunde studera den på ca 20 meters håll en lång stund innan jag slutligen återvände till bilen. Blå kunde följande dräktkaraktärer noteras: Vit undersida med en svag gråbrun anstrykning på halsvidan, mörk hjässa, ljus nacke, vitt ansikte, ögonbrynstreck och stupe, mörkare teckning vid ögat. Svarta/mörka rygg och skulderfjädrar med ljusa kanter, medan manteln var mest ljusgrå, grå stjärt, mörkare i mitten, svart rak och ganska kort näbb och svarta ben och fötter.

KORNIKVIARRMÖTE I NORBY

När den sprang på marken dölde de mörka vingknogarna av andra fjädrar, (detta är ju annars en karaktär som ofta syns bra, men inte alltid, särskilt på fåglar i vinterdräkt). Denna fågel var av allt att dömma en ungfågel som började få vinterdräkt, bla på manteln.

Arten är inte tidigare rapporterad från Lindesbergs kommun. Tom 1987 hade 10 observationer noterats i Västmanland. Att arten dyker upp, framförallt under hösten aug-okt är i och för sig inte oväntat, framförallt inte på en lokal som slighögen i Stråssa, eftersom ett glest sträck passerar över mellan-Sverige. Att de så sällan ses beror nog mycket på att det i stort sett saknas lämpliga rastlokaler.

Tomas Carlsson Sävenforsvägen 3B 712 34 Hällefors 0591/13768



Foto: Tomas Carlsson, Skånör sept 1986.